

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XX. évfolyam 2. szám - 2010. október 20.

Kedves Iskolapolgárok, Érdeklődők, Olvasók!

Májusban a tantestület három évre bizalmat szavazott számomra. Tizennyolc évvel korábban mint jövőendő óraadó léptem be először az akkor még csak a B épületben működő iskolába. Pedagógiai vezetővé választásom előtt több évig munkacsoport-vezető, hat évig koordinátor, ezzel együtt másfél évtizedig osztályfőnök voltam. Eddigi pályafutásom egyenletes volt, unalmas azonban korántsem.

Időről időre visszatérő megjegyzés és panasz: ez már nem „az” a Politechnikum. Valóban. Mint ahogy Magyarország is megváltozott a rendszerváltást követő két évtizedben. De ezt csak zárójelben, hiszen a háttértényezők meghatározó, de nem kizárólagos feltételek. A Politechnikum a kilencvenes években azoknak az alternatív iskoláknak az egyike volt, amelyek az akkor szokványoshoz képest mást és másképp fogalmaztak meg alapvető értékként, és ez a gyakorlatban számos új módszer, eljárás alkalmazásával párosult. A Politechnikum gondolatának és létének mindig is – ma is – ugyanúgy meghatározó eleme az önállóság, a hagyományteremtés és -megőrzés, mint a folyamatos megújulás, sőt, kísérletezés, így velejárója a tapasztalatok alapján bizonyos elemek módosítása. Elsősorban az oktatási környezet, a közvetlen partnerek – a szülők és diákok – igényeivel, elvárásaival összhangban. Ezen túl azonban a külvilág jelzéseire is figyelemmel: az utóbbi évtizedben a magyar közoktatásban megindult modernizációs folyamatok következtében a korábban csak az alternatív iskolákban használatos módszerek és eljárások jóval szélesebb körben elterjedtek. Mindez az önálló arculat, a másokhoz képest egyedi sajátosságok megfogalmazásában a Politechnikumot is bizonyos fokig identitásának áttekintésére, végiggondolására kell, hogy készítse.

Véleményem szerint az alapértékek nem változtak, és fontos, hogy ne is változzanak. A gyakorlat nyelvére lefordítva: a tanítunk, aztán a diák közben szocializálódik, vagy a szocializálunk, és közben a diák tanul árnyalatnyi, de a hangsúlyok szerinti kettős-ségében két évtizede is és ma is az utóbbi az irányadó. Ennek köszönhető, hogy a Politechnikum jó hatékonysággal tud kezelni olyan problémákat, amelyekkel Magyarországon az iskola mint intézménytípus sok esetben kevésbé tud megbirkózni, viszont ez a hiányosság még a legszínvonalasabb szaktárgyi eredményességet is kétségbe vonhatja. Természetesen magunk sem vagyunk ebben mindig sikeresek. Csak akkor, ha hiteles – őszinte, a problémára koncentráló és a megoldásra törekvő – kommunikáció és valódi, minden fél által átélt érdekeltségen alapuló együttműködés tud kialakulni, illetve képesek vagyunk ezt elősegíteni az érintettek között.

Foglalkoznunk kell a késések és igazolatlan órák intézményi szinten aggasztó számával. És nemcsak azért, mert az erre vonatkozó előírások szigorodtak, és az ellenőrzési joggal felruházott hatóságok szemléletmódját a paragrafusok irányítják. Sokkal inkább azért, mert hovatovább a Politechnikumban egyes osztályokban és csoportokban a reggeli beérkezés ütemezése olyan mértékben személyre szabott, hogy ez lehetetlenné teszi a tanóra szakmailag színvonalas és hatékony lebonyolítását. A megoldásban szeretnénk számítani valamennyi iskolapolgár, különösen pedig demokratikus szervezeteink – az IT, IB – közreműködésére.

A finanszírozási háttér számunkra kedvező és jelentős mértékű átalakulása nem várható, vagyis az iskola működése továbbra is meghatározó arányban a szülők által folyósított iskolafenntartási hozzájárulás függvénye. 2010. január 1-jétől az alapítványi hozzájárulásra vonatkozó SZJA visszaigényelhetősége megszűnt. Ez a jelenlegi iskolafenntartási hozzájárulás összegével számolva 100.000 forintos többletterhet jelent a családok többségének. Hatása számunkra is rendkívül kedvezőtlen: érinti a beiskolázás, illetve az aktuális diáklétszám kérdését, mert az iskola úgy lett jóval drágább, hogy szolgáltatási szintje a megfelelő arányban ahhoz nem igazítható, hiszen bevételei nem növekedtek. Ezért (is) különösen fontos, hogy kihasználjuk azokat a pályázati forrásokat, amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy – elsősorban a tanórán kívül – minél több és változatosabb szolgáltatást kínáljunk fel, amelyekben kiemelt szerephez jut a diákok érdeklődése, kreativitása; a csoportos tevékenységi formák pedig olyan közösségi alkalmakat teremtenek, amelyek az egyéni sikerélményeken túl egyfajta rejtett tanulás formájában számos készséget és képességet erősítenek meg. Utóbbiak pedig kedvező módon befolyásolják a hagyományos közösségek (iskola, évfolyam, osztály, tanulócsoport) megtartó erejét és a szoros értelemben vett tanulás iránti elkötelezettséget is. Jelenleg a diákok nagyjából harmada vesz részt rendszeres elfoglaltságot jelentő tanórán kívüli tevékenységben, beleértve az Iskolai tehetséggondozás és az Audiovizuális emlékgyűjtés – két nagy pályázati projekt ebben a tanévben– megvalósítását.

2010. október 15.

Diósi Alojzia pedagógiai vezető

Ami a szeptemberi számból kimaradt: A tavalyi tanév sport pontversenyének végeredménye

Csoportok

	Osztály	/fő	Össz.
1.	Poligon	52,250	1254
2.	MannA	34,926	943
3.	GamMa	33,885	881
4.	Fibonacci	27,720	693
5.	CLASS	23,185	626
6.	Tanerő	19,651	1238
7.	TiBor	18,087	416
8.	Színe-JáVa	16,583	398
9.	HaRibó	13,519	365
10.	euFóriA	12,958	311

11.	NOVA	12,650	253
12.	ADSL	11,292	271
13.	L-ME	9,429	198
14.	NEON	7,852	212
15.	Hoppá	5,632	107
16.	Non-stop	3,680	92
17.	ALL-GO	2,333	56
18.	PoliFITtech	1,727	38
19.	ZOÉ	1,158	22
20.	PoliFOM	0,000	0
21.	We Kings	0,000	0

Egyének

Fiúk

hely	név	oszt.	pont
1	Cser Bence Balázs	CL	506
2	Raman S. Szilveszter	TB	294
3	Fábián Péter	Tanerő	285
4	Kővári Márton	Tanerő	211
5	Dávid Bence	PO	170
6	Bognár Bence	PO	164

Lányok

hely	név	oszt.	pont
1	Szabó Melinda	GM	442
2	Iglódi Anna	GM	358
3	Balaton Fanni Flóra	SJ	288
4	Fekete Dorottya	PO	242
5	Kurucz Lili Anna	EU	178
6	Philipp Hanna	MA	176

* * *

A közgazdasági munkacsoport vezetője idén:

Kalina Yvette

* * *

**2010. október 26-án 16:30-kor kezdődik
az új tanév első Iskolatanács-ülése
a könyvtárban.**

Iskolabírósági hírek

Megbeszélés a korábbi igazolatlan hiányzások miatt

Időpont: 2010. október 3.

Bírók: Villing Sándor szülő, Varga Zsófia diák, Kocsis Márta tanár

A panaszoltak: három 12.-es tanuló

A panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztevő: a másik osztályfőnök

Előzmények: Az első fokon eljáró Iskolabíróság a három tanulót felfüggesztett kizárás büntetésben részesítette. A büntetés hatálya 2011. január 31. Amennyiben az igazolatlan órák száma január 31-én meghaladja a 15 órát, a büntetés hatálya automatikusan meghosszabbodik 2011. június 15-ig. A bíróság a hasonló helyzetek elkerülése céljából 2010 szeptemberében beszélgetésre hívja a panaszoltakat. Iskolabírósági panasz: „Ezúton szeretném feljelenteni panaszolt1-et, mert 2010. szeptember 29-én az 5. szünetre kölcsönadta a dohányzókarttyáját egy tizedikes tanulónak. Az esetet a recepción vették észre, amikor az ifjabb diák panaszolt1 karttyájával akart kimenni az iskolából.

Kérem a bíróságot, hogy panaszolt1 ügyében járjanak el, és azt is kérem, hogy az ügyet a visszahíváskor tárgyalják.”

Tárgyalás: Panaszolt1 igazolatlan mulasztásai 2010 szeptemberében: 3 óra + 10 késés; panaszolt2 igazolatlan mulasztásai 2010 szeptemberében: 7 óra (egy teljes nap) + 2 késés; panaszolt3 igazolatlan mulasztásai 2010 szeptemberében: 3 óra + 2 késés.

A panaszoltak sokat fejlődtek a tavalyi év végi állapothoz képest. Panaszolt2-nek igazolnia kell az egynapos hiányzást. Panaszolt1 reggeli késéseinél a család segítségére is lehet számítani.

A dohányzókarttyával kapcsolatban Panaszolt1 elmondta, hogy jóhiszeműen adta kölcsön barátjának a dohányzókarttyát. Megértette, hogy ez miért nem engedhető meg. Rossz döntését azzal indokolta, hogy sürgette az idő.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a három panaszolt Felfüggesztett kizárás büntetése továbbra is hatályban marad. A büntetés hatálya 2011. január 31. Amennyiben az igazolatlan órák száma január 31-én meghaladja a 15 órát, a büntetés hatálya automatikusan meghosszabbodik 2011. június 15-ig. A bíróság 2011 januárjában ül össze újból, és akkor dönt a büntetés meghosszabbításáról vagy elengedéséről.

Panaszolt1 dohányzókarttyáját egy hónapra bevonja a bíróság. Az egy hónap leteltével újabb ülésen tárgyalnak a továbbiakról. Ha addig semmilyen hiánnyal, késéssel és dohánnyal kapcsolatos ügye nem lesz, akkor visszakapja a dohányzókarttyát.

Indokolás: A panaszoltak a tárgyaláson együttműködőek voltak, sokat változott a hozzáállásuk. A tartós változás érdekében a bíróság továbbra is szükségesnek érzi a kontrollt.

2010. október 10.

Az Iskolabíróság nevében: Kocsis Márta

V alódi. E zerpontos. R öplabda. Y eeeaaaahhh

Élménybeszámoló

2010 szeptemberében elhatároztunk Ádámmal, hogy ismét stratégiát változtattunk a röplabda-szervezés hagyományában. Ennek egy része hosszú évekre nyúlik vissza, amikor is a 90-es évek végén az első 1000 pontos röplabda hagyományait elevenítettük fel. Ez volt az A és B oldal küzdelme egymással. Mindkét oldalhoz tartozott 3–3 (átlagban 8 főből álló) csapat, akik az adott oldalnak gyűjtötték a pontokat. A másik része a fejlesztésünknek szintén nem új keletű, hiszen korábban is volt már olyan, hogy nem csapatok neveztek, hanem egyének. Ezekből a nagyszerű polis és expolis diákokból, és jó néhány tanárból a helyszínen húztuk ki a csapatokat. A nagy újdonság a nevezésben volt, amit egy péntek délután 16:00-kor kezdődő regisztrációval lehetett megtenni. Kordonokkal, ráhangolódásként pedig nyerő matricákkal tettük színesebbé a nevezés körülményeit. Bár többen

kifogásolták a nevezés körülményeit és a limitált jelentkezésszámot, de csak ebben az esetben lehetett megszervezni ezt a fajta röplabdás eseményt.

Nagyon színvonalas és szoros mérkőzések zajlottak a közel 11 óra alatt, amíg a csapatok küzdöttek egymással. Fantasztikus társaság jött össze, akik folyamatosan szorítottak egymásnak a játékok során, és nagyszerű hangulatban telt el az egész nap. Mindenki elégedett volt az újdonságok bevezetésével, a csapatával. Egyszerűen fergeteges röplabdázásban lehetett része annak, aki itt volt. Volt móka, kacagás (bimbi) és kis stresszlabda is. No és természetesen az elmaradhatatlan oklevelek, köszönhetően Csoncsinak.

A 6 csapat név és oldalak szerint:

A oldal	B oldal
in vino V.E.R.Y.tas	V.E.R.Y. a nyálát
ha V.E.R.Y. kör	a fejét a falba V.E.R.Y.
ki V.E.R.Y. a biztosítékot	V.E.R.Y.ték

És végül az eredmények (de hát úgyis mindenki a röplabdázás örömeért jött, úgyhogy ez nem is igazán számított):

A oldal	B oldal
979	1057

A Politechnikum 2010-es helyesírási versenye

Október 4-én huszonhárman gyűltek össze a könyvtárban, hogy összemérjék tudásukat a magyar ortográfia terén:

Agócs Luca, Alpár Anna, Balázs Eszter, Csabai Liza, Dáva Liza, Déri Eszter, Dévai Mercedesz, Farkas Kristóf, Féniasz Vera, Füstös Viktor, Gedeon Edit, Hámori Soma, Harangi Alexandra, Hetei Noel, Juhász Orsolya, Kisgyura Melánia, Kiss Bodza, Kozányi Hédi, Miklósi Gábor, Szigeti Borbála, Szolnoki Lea, Vándor Zsófia és Várkonyi Hanna vettek részt a versenyen.

A legnagyobb létszámban az L-ME képviseltette magát hét fővel, a JOKERből öten jöttek el, a HaRibóból négyen-en, a Színe-JáVa és a Déjà vu két-két főt delegált, a CLASSból, a Hoppából és a Poligonból pedig egy-egy versenyző vett részt a megmérettetésen.

A pálmát **Juhász Orsolya** vitte el a JOKERből 91%-osan teljesítve.

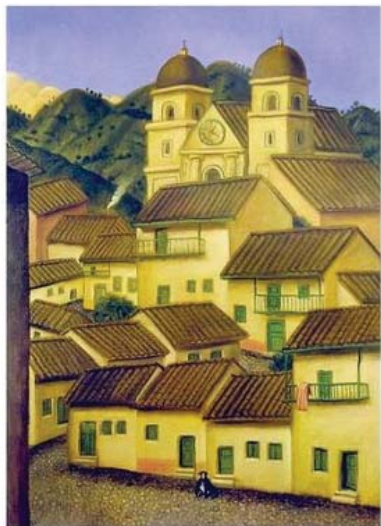
A második helyen a Déjà vu osztályos **Szigeti Borbála** végzett.

Dobogós lett még **Kozányi Hédi** a Színe-JáVa színeiben.

Gratulálók!

A szervező

About Ljubljana

Is it fate? Destiny? Was it a sign with more and more Poli kids tried to back out of Ljubljana? May have been. On Monday a dike broke near Ajka, flooding the several towns, wreaking havoc and knocking out the train line. We have to transfer to a bus for a short ride to Tuskevar and then a train to Zalaegerszeg and then yet again change trains in Hodos.

I must admit it was an adventure and the Mav conductor was actually quite helpful and friendly, she even asked us to help her explain to the foreigners on the train what was going on. Sure, it would have been better if she had done it herself, but with no foreign language skills that would have been hard. She solved the problem and was very happy for our help.

We arrived to Ljubljana with no other “problems” in fact I would say that there were no problems at all, just interesting situations.

Upon arrival hugs and kisses, smiles and laughs were flying everywhere. Kids who had only met once for a few days last spring. It was actually a reassuring sign that things were going well and would get better.

Basically, that is what happened, things basically went well and basically got better. But not all was well in Wonderland but I digress.

There was work and play aplenty, the work was a continuation of the interviews from spring. The play included walking round the basically, really cool town, nice buildings, cool river, etc, etc, etc. We also saw a cool film about a man, basically a nut who swims like no one else: *The Big River Man*, watch it and see Martin Stel, old guy, alcoholic, fat, swim like the Devil and eat a horse burger or two.... There were other play sessions including trips to the sea side, sun and waves always make Jack happy.

All work and no play make Jack a dull boy, the opposite, in some perverse way the reverse is true too, thus work we did, well, us teachers worked like the Dickens, the students did not really do as much as they should have and there were certain episodes of mischievous and dubious behavior on buses, train-bus touristy thingies, toss in a sailboat or two, mouths fit for the gutter and it all gets a bit tiring, to the point where you think that you should just cancel the program and all future ones as well. However, the stars aligned, the hosts pulled it off and were able to behave as were their guests for long enough, just long enough to pass the mark.

We will post info in the spring about the round, if you are interested in an exchange to a cool place, hosting guests here and working, then sign up when the time comes...

Rob Dawson

It's lovely in sLOVEnia

As you might well know, there's a Slovenian exchange programme going on at Poli, and having participated in the last installment of it, I thought that I would write about my experiences there (i.e. what a great time we had).

I was the guest of a very nice girl called Nina, who lived in a house with a lot of staircases. One of them had a built in light that switched on when somebody approached.

That, together with their electronic tickets, and the electric shutters at the school canteen, convinced me that they live in the space age.

The program was mostly interesting especially when they took us to the seaside in Piran. The view was breathtaking there. (But, I didn't see sharks.)

We visited their school too, and it was freakishly clean, (they have to wear slippers all the time) and they only have five minute breaks (and a really long lunch break). But they get free snacks before lunch (a sandwich, something to drink, and some fruit or candy), and they have awesome optional subjects, like philosophy and psychology. They also have chemistry, physics and biology separately, of course.

And if that weren't enough they can leave the school during the breaks. But despite the electronic shutters in the canteen, I found out that a school lunch tastes like a school lunch everywhere.

I've also seen humanfishes, visited a beautiful cave, and survived two ten hour long train journeys during which we had to change trains ten million times and always precisely when I've started feeling comfortable. Still, even that was all right, since in between eating, sleeping, and listening to music, I got to hear a story about woman who was so afraid of peas that she didn't dare to go the market because she was afraid of being attacked by them, and lots of other hysterical things that sleep deprivation made even funnier.

So, altogether it was really good trip (even at its worst it was much better and more interesting than school) and the fact that I've actually spent three days in a foreign country with a mostly unknown family (although Nina visited me first) made me feel really independent.

IRODALMI HÁZI VERSENY

A SZEPTEMBERI KÉRDÉSSOR MEGFEJTÉSEI

I. Olümposzi fáma

1. 1. A magyarokhoz című Berzsenyi-óda zeneszerzője Kodály Zoltán.
2. Oresztész és testvére történetéről Gyurkó László írt drámát a 60-as években Szerelmem, Élektra címmel.
3. Goethe Iphigénia Taurisban című drámáját Babits Mihály fordította a 20. században.
4. Csokonai Vitéz Mihály írt verset a visszhangról a 18. sz-ban A tihanyi Ekhóhoz címmel.
5. A narcizmus jelentése: az önszerető, önmaga szépségében vagy erényeiben túlzottan tet-szelgő ember jellemzője.
6. A Danaidák történetét! Babits Mihály és Szabó Magda is feldolgozta.
7. Filemon és Baucisz fává változtak haláluk után.
8. Midász király azt kívánta, hogy amihez hozzányúl, változzék arannyá mítosza is vonzotta a művészeket. Ambrus Zoltán írt regényt erről a történetről a XIX. és a XX. század fordulóján. Apollón úgy büntette meg Midászt a kéretlen zsúrizésért, hogy mérgében megcibálta mindkét fülét. Midász fejének éke akkora lett, mint a szamáré.
9. Nagy Sándor vágta át a gordiuszi csomót kardjával.
10. Sütő András írt drámát Nagy Sándor hadjáratának egyik híres epizódjáról A szuzai me-nyegző címmel.
11. A Szfínx női fejű, oroszlántestű, kígyófarkú, sasszárnyú lény. A talánya úgy szól, hogy melyik az az élőlény, amelyiknek egy hangja van, de a lába hol kettő, hol három, hol négy, és akkor a leggyöngébb, amikor legtöbb a lába? A megfejtése: az ember. Oidipusz fejtette meg a rejtvényt.
12. Phoinix királyról Föniciát nevezték el.
13. Odüsszeusz volt az a görög király, akinek a trójai háború utáni hazatérésében Pallasz Athé-né segített.

II. Villámkérdések

1. Konstantinápoly mai neve Isztambul.
2. Irán régebbi neve Perzsia.
3. Offenbach egyetlen operájának címe: Hoffmann meséi.
4. Gulliver hajóorvos volt.
5. Kolumbusz zászlóshajójának neve: Santa Maria.
6. Az ördög hegedűse Paganini.
7. Rostand: Cyrano de Bergeracjának volt természetellenesen hosszú orra.
8. A Szálem alejkum jelentése: Béke veletek!
9. Székesfehérvár volt az Árpád-házi királyok koronázó városa.
10. Petrarca szonettekét írt.
11. Eiffel tervezte a Nyugati pályaudvar vasszerkezetét.
12. A XVII. századig a burgonyát dísznövénynek használták Európában.
13. A skála szó eredeti jelentése: lépcső, létra.
14. A pünkösödöt nevezi a magyar néphagyomány pirosnak.
15. Milthiadész győzött Marathonnál.
16. Vasco Da Gama hajózta körül először Afrikát.
17. Napóleon volt a becsületrend alapítója.
18. Eisenstein volt a Patyomkin páncélos című film rendezője.
19. A hegedű olaszországi városa: Cremona.

Megfejtők:

**CSENDES MÁRK (POLIGON), CSER BENCE (CLASS),
FERENCZI MÁRTON (POLIGON),
KOZÁNYI HÉDI (SZÍNE-JÁVA),
KOVÁCS FÜLÖP (NOVA), KRIZSÁN LILI (TIBOR)**

GRATULÁLOK

OKTÓBERI forduló

BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2010. OKTÓBER 29.

EZÜTTAL A JÓ MEGFEJTÉSEKÉRT KOMMUNIKÁCIÓBÓL JÁR A JELES.

Nyelvi fejtörők:

1. Melyik szó illik a felsorolt szavak elé? (5 pont)

- a) -fal, -ház, -műves, -tár, -törő
- b) -cukor, -harisnya, -hernyó, -kendő, -papír
- c) -fül, -kóró, -köhögés, -létra, -pad
- d) -bogár, -fog, -pillantás, -pont, -tanú
- e) -ágyú, -lépcső, -óra, -torony, -tükör

2. Melyik népnév illik a megadott szavak elé? (5 pont)

- a) -keringő, -kisasszony, -kór, -park, -szalonna
- b) -ágy, -krémes, -kulcs, -saláta
- c) -csizma, -meggy, -nátha
- d) -acél, -asztal, -csavar, -szekrény
- e) bors, búza, meggy, ülés

3. Kezdődjön a válasz a „kata” betűcsoporttal! (5 pont)

- a) Az első keresztények föld alatti, sziklába vágott temetkező és gyülekező helye
- b) Kettős törzsű, gyors járatú hajó
- c) Könyvek, műtárgyak rendszerezett jegyzéke
- d) Nagyarányú természeti csapás
- e) Tragédia hatására végbemenő erkölcsi megtisztulás

4. Végződjenek a szavak a „pia” betűcsoportra! (5 pont)

- a) Fénymásolat
- b) Gyógyászat, gyógykezelés
- c) Házsártos nő, feleség
- d) Négyévente megrendezett sportesemény
- e) Puhatestű, lábasfejű állat, a tintahal más néven

5. Kakukktojás (3 pont)

- a) Melyik lóg ki a sorból? Miért? hatni, masni, spulni, zokni, vekni
- b) Melyikkel lehet rágyújtani? fidibusz, nimbusz, omnibusz, rombusz, sillabusz

6. Egy kis kémia (jó tudni a vegyjeleket!) (5 pont)

- céziium + oxigén + kálium + jód = édesség
- gallium + lítium + bárium = bonyodalom
- szelén + foszfor + erbium = takarít
- szilícium + kálium + erbium = győzelem
- vas + rénium + nitrogén + szén = férfinév

7. Szóegyenlet (12 pont)

A meghatározásokat összeadva kijön egy új szó.

- A juh hímje + cipézszerszám = kas
- Kopasz + állóvíz = tok
- Állóvíz + bő hellyel rendelkező = fejenállás
- Csomó + víztömeg = kemény szárnyfedőjű rovar
- Fejfedő + foglalkozás = szerszám
- Fogával tép + kötőszó = jószág
- Ital + ételízestő = zöldség
- Rőfögő állat + meggyőződés = zöld színű ásvány
- Szemtermés + e napon = a Föld belsejében lévő
- Tatár uralkodó + lakoma = egyházi alkalmazott
- Többes szám jele + fosztóképző = üst
- Ülőhely + paripa = járófelület

PÁLYÁZAT

A 2010-ES IRODALMI NOBEL-DÍJAT A PERUI MARIO VARGAS LLOSÁNAK ÍTÉLTE ODA A SVÉD AKADÉMIA.

Ez alkalmából a Közgazdasági Politechnikum könyvtárosa pályázatot hirdet kreatív irodalomkedvelőknek „Az ember olvas” címmel.

- A TÉMA: EGY SZABADON VÁLASZTOTT VARGAS LLOSA-REGÉNY BEMUTATÁSA – MŰFAJTI MEGKÖTÉS NÉLKÜL.
- KIVÉTELEZÉS: A VÁLASZTOTT MŰ ELOLVASÁSA UTÁN LEHET KÉSZÍTENI RÓLA KÖNYVJÁN-LÓT, KÉPREGÉNYT, FORGATÓKÖNYVET, VERSÁTÍRATOT, KRITIKÁT, GYURMAFIGURÁKAT STB.
- A LEADÁS HATÁRIDEJE: 2011. MÁRCIUS 24., CSÜTÖRTÖK (AZ OSZTÁLYSZÍNHÁTSZÓ FESZTIVÁL ELŐTT KÉT HÉTTEL).
- NYEREMÉNYEK: JUTALOMKÖNYVEK, CSOKOLÁDÉ, MEGJELÉNÉS A POLIGRÁFBAN, KIÁLLÍTÁS AZ ELŐSZOBA GALÉRIÁBAN STB.

VÁROM A PÁLYAMŰVEKET:

Jakab Judit

English Corner

Zero-year

This month, Csiga's zero-year group wrote descriptive essays. Below you can read two of these, we hope you enjoy them.

Next month, it's Ágnes & Ági's intermediate group's turn to contribute to the English corner – the deadline is 12th November.

Do you believe the Pendragon Legend?

Once upon a time, there lived a writer, whose name was Szerb Antal. I hope, you Dear readers all know him. If not, let me tell you his story. He was astonishing, believe me, he was a prodigy, you will all be grateful to get to know him.

He was born in 1901 in a Jewish family as an average child, but his talent for writing rose to view during his early school years. He wrote his first poems and short stories as a teenager, and to become even better at it, he practiced a lot.

He was not only the biggest Hungarian writer, but he also wrote novels that became popular all over the world. He wrote 14 novels over 37 years, and believe me, not casual ones. Although many people use his sexual orientation as a reason to derogate his virtues, I do think that the fact that he happened to be homosexual had nothing to do with his unique sense of writing.

The Pendragon Legend is my personal favourite piece of his writings, and I think it can be interesting for anyone. It is rather mysterious, you may be involved a lot during reading, and lots of coincidences and a little love story make it even more thought provoking. Even if you are not a bookworm, go to the library and read this book! It will very much worth is, at least you will have the chance to decide whether you believe in the Pendragon Legend or you deny it.

Mészáros Marci (HaRibó)

The painter of women, birds and stars

Do you know Joan Miro? Do not worry if you don't, because in this essay I'll tell you about him. You'll get to know a lot of interesting details about his personality and his art works.

The first time I visited an exhibition of his was in Barcelona, the Fundación Joan Miro, a museum with more than 200 paintings, more than 150 statues, and over 8000 drawings of Miro. They were all beautiful and very peculiar. Obviously he became one of my favourite painters. Above all these his statues decorate the streets of Barcelona.

Although thousands of people claim that modern paintings are easy to paint and anyone would be able to create one like them, with a bit of knowledge of the history of art you can decode the enormous work under the surface. When something is non – figurative that doesn't mean that it has no artistic value. It's very thought provoking, and evokes deep feelings.

In my opinion Miro, beside other great painters was a very exciting and talented person. I would be extremely happy if I was half as talented at anything as he was at painting. I hope I've persuaded you about my opinion in this writing, and you'll go straight to the computer to take a look at a couple of his pictures. Spend some joyful moments exploring them! Change your day with his paintings! Have a nice time!

Vidák Panni (Manna)

European Language Cocktail Bar

Hi everyone,

Have you ever heard about the European Language Cocktail Bar? No? That's no problem, because we will tell you what this programme actually was.

It was in Gödör, on 30th of September, in the afternoon. When we went there we drank a cocktail. It was delicious, and colourful. In each cocktail there were flags of European countries. After the cocktail we started the game. In the game we had passports, which we collected the stamps in. There were tables of each European countries, and if we did the exercises of the actual language, then we would get a stamp. The task was that we had to collect minimum 4 stamps. When we'd finished the exercises, we could put our passports in a box to win gifts. We were at the table of England, Denmark, Finland, Italia and France. (So we got 5 stamps altogether.

We really enjoyed it! It was very interesting, and we also learnt lot of words, and phrases in many European language. We hope, this programme will be in 2011 too! We will be there, and you?

Hanna Philipp and Laura Lukács (Manna)

Here is what Burián Peti (Színe-JáVa) thinks about spending free time:

The best way of spending free time for a 17-18 year-old-teenager

Having free time is a good thing, because we can relax or study. You can spend it well or badly. In your free time you may go out, go to a disco, to a theatre or to a concert. In my opinion, reading is enjoyable. I like books, because they hold my interest. Books are interesting, they contain lots of information. When you go to a library, you can take out any book you like and you don't need to pay. Books are expensive to buy. Teenagers like films and they often go to the cinema. We can see a lot of famous actors/actresses in the films. But the tickets are expensive too... One can eat popcorn, pretzel and drink cola, orange juice and mineral water. The theater is interesting too. Teenagers like going to the theater too.

The young's favourite places to go to are Dürer Kert, ZP and Gödör. These are the most popular in Budapest. But many teenagers just stay at home and play computer games. It isn't good, because they don't spend as much time outdoors as they should.

I pity, that we haven't got more free time.

Here is the account about the summer of Ági's 11th-grader group:

The summer of the class...

The summer passed by as it always does, and here are the experiences and stories from the mates. First, a not-so-surprisingly fact: five of us was in Croatia (which, I can only explain by because it's cheap and near), at five different locations. For me, it was the island of Split. Another good rate is the number of us from the class who was in the Nomád camp: more than the half of the group. We all agreed that it was the best part of the summer (or one of the best part). Elza set the record for the number of camps: she visited four of them the summer: Nomád, two actings and one at the Balaton.

All of us spent good days (or weeks) at good holiday locations, but who I'm feeling envy is for Bálint: he was standing at the top of the world's second highest tower in the world, called Taipei 101 (and yes, it's located in the heart of Taipei). Márk broke some of his ribs during a drunk pancration, so nothing unusual. Szatyí's been at a lot of castings, and according to him, most of them was successful. Abe had a nice haircut during a party, but he doesn't have any picture of it (what a pity!)

Dóri was at the Faithless concert at Sziget, she said it was awesome. Samu took part in a canoee trip on the Danube, and it was awesome, except one day, when the hard rain screwed it all up (and why I know this? Because I was there too.). Marci spent a lot of money through the summer, but when I asked for what, he said imagine for myself.

Well, for now, I can only recall these, but I'm pretty sure the others had a great time too. Oh, almost forgot to mention: only nice months left to the holiday!

Anonymus

In an English lesson, the task was to create a story based on a headline. Here is the result by Papp John (Poligon):

TV soap star Ricky goes into rehab

Ricky Fack is said to be in rehab, because he is strongly addicted to the Massive Multiplayer Online Role Playing Game called World of Warcraft and misses TV-shootings, because he stays home and plays WOW. On the rare occasions when he goes to shootings, he acts like he is still playing the game, and tries to earn XP-s to level up on the shootings.

Bloopers

- This is not a good country for smokers => Ez a város nem boldog a sok dohánytól.
- I live with 3 British students and they don't smoke => Él 3 angol diák, és nem cigiznek.
- I like wearing a blue farmer.
- városnézés => sunsighting
- mostohaanya => fake mother

Language Exams

Varga Zsófia (GamMa) intermediate (B2)

Peitli Ádám (Színe-JáVa) intermediate (B2)

Gál Marci (TiBor) English intermediate (B2) + German intermediate (B2)

Fejes Dóri (TiBor) intermediate (B2) written exam

Fazekas Júlia (Színe-JáVa) intermediate (B2)

CONGRATULATIONS!

Newsweek subscription – a great way to improve your English

If you want to subscribe to Newsweek at a very low price (about 200 Ft / issue!), contact your English teacher or Heckmann Ági!

* * *

INTERNATIONAL HAIKU COMPETITION

Gimnazija Vič, our Slovenian partner school in Ljubljana, has invited Poli to join the annual HAIKU competition. This year four schools are taking part:

- Åva Gymnasium, Sweden
- Järvenpää Gymnasium, Finland
- Gimnazija Vič, Slovenia
- Poli, Hungary

Haiku is a three-line, seventeen syllable, Japanese poetic form. Each line has an exact number of syllables. It is also required to 'suggest' a single season. It might be directly, by using a word like 'snow' for winter, or indirectly, by tone, imagery etc. The poems should be written in English.

first line	5 syllables
second line	7 syllables
third line	5 syllables

These were written by Slovenian students last year:

'Running away from
equations, in a cosy bed
with Sylvia Plath'

by Grega Ulen

'The sun slowly sets.
Silence all over the park.
A leaf gently falls.'

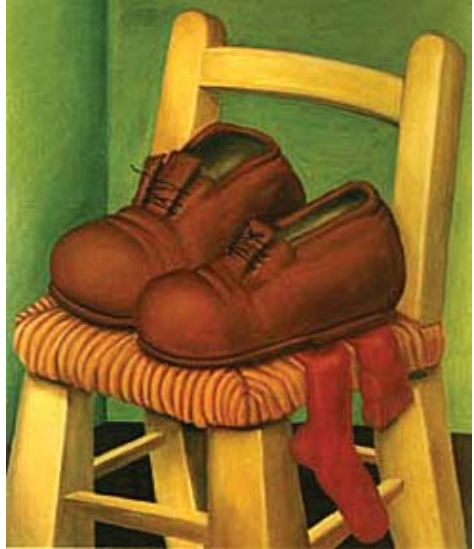
by Dunja Kristan

'Smell of fallen leaves.
Soft rain, warm coats, strong black tea.
It's the best perfume.'

by Lina Berlot

'snail house
warmth helps me
to forget you'

by Ana Semrov

and a few more examples:

'I drink my tea
and say
Hm hm.'

by Jack Kerouac

'After supper
on crossed paws
The cat meditates'

by Jack Kerouac

*As you can see, sometimes the rules can
be broken... give it a try and write!!!
The best haikus will be published in a
book.*

**The DEADLINE is:
8 NOVEMBER**

If you have any questions, contact
Edina,
Csiga,
Mr Black
or Rob

APHRODITÉ

Ahogy a tenger elmossa az ihletet

Arisztotelész sietett.

Olyan volt ez, mintha rohanni próbálna az idő elől,
s bár maga is tudta, hogy mily képtelen is ez,
attól még sietett.

Kapkodva az ágyra rakta a táskát, s beletöltött mindent,
s figyelt,
nehogy valami kimaradjon.
Az erek szinte pattogtak,
s a fogaskerek csattogtak
– úgy koncentrált.

Fogta azt a vaskos könyvet,
melyet
annyi okos és bölcs betűvel szóttek tele,
s fogta vele

– mert tudta, jó cimborák –
a papírt és tollat meg ceruzát.

És előkaparta valahonnan a szekrény mélyéből,
ahová valószínű jópár nappal ezelőtt tette,
azt a gyűrött pulóvert.

Csak bámulta mélyfekete
keretes szemüvege
tükrében, s méregette,
hátha a pulóver ráncai
– nem úgy, mint az embereké –
esélyesek ebben
az idő elleni küzdelemben.

Közben Arisztotelész – mert mint mondtam, sietett –
kapkodva előkeresett

egy szelet
kenyeret,
s ahogy bírta,
oly mohón zsúfolta

rá a hűtőszekrény kincseit.

De mivel a pakolást még közel sem gondolhatta késznek,
amit látott, az egész lakást,
az egész életet

– úgy zsúfolta bele ebbe a hatalmas bőröndbe.

És mivel úgy gondolta,

hogy ehhez a nagy rohanáshoz nem árt egy kis üzemanyag,
a szendvicse után még legurított egy bögre jó erős feketekávé.

Majd, ahogy hallotta,
 a szíve hogyan veri vissza
 a másodpercmutató löktetését,
 s maga is megbizonyosodott róla,
 hogy már túl sokat mutat az a túl hangos óra,
 a tükörbe nézett.
 Még egyszer végigmérte girbegurba alakját,
 fedetlen fejére feltette fekete kalapját,
 s megfordulva látta,
 a már emlegetett táska
 cipzárja behúzva pihen.
 Így hát felkapta hátára azt a nehéz hátitáskát,
 és kiballagott
 – mit tagadjuk? –, száguldott

a bejárati ajtón át.
 Pár méterrel később mintha hiányzott volna valami.
 S arra gondolt, vajon hallotta-e kattanni
 azt az oly nehezen záródó zárat?
 Vagy csak a képzelete játszott,
 és előhozta elé megnyugtatásul
 más napok pontosan egyforma emlékét?
 Mondd, Arisztotelész, élnek-e az emlékeid?
 És ha nem,
 mért van, hogy az összes olyan eleven?
 Mikor még alkottál, és rettegtél a magánytól.
 Arisztotelész az esőben lépkedett.
 Felhúzta hát feje fölé az esernyőjét.
 Az elméje tele volt gondolatokkal.
 Még soha le nem írt szavak repítették az úton át.
 Szíve dobogott, s ahogy dideregni kezdett,
 akaratlanul is felidézte Aphrodité mosolyát.
 Mint egy belső kályha, úgy lebegett előtte e kép,
 egy pillanatra meg is nyugodott.
 Majd hirtelen felfedezte,
 hogy az a sietős hátitáska félig nyitva van.
 Arisztotelész megpördült a tolvajt keresve,
 de hamar ráébredt, csak ő sietett annyira,
 hogy nyitott táskával indult el.
 Hamar ki akarta hát javítani e hibát,
 de ahogy a csomag belsejébe pillantott,
 sehol nem látta azt a gyűrött pulóvert.
 Önmagát korholva indult tovább,
 s – nyugtatásképp – ismét előkereste
 Aphrodité biztonságos mosolyát.

Arisztotelész lépkedett az esőben.
 Hamar észrevette
 – hisz még csak csepergett –,
 és mivel megázni nem volt nagy kedve,
 felhúzta arra a fedetlen fejre
 a kabátját.
 Rohant végig az utcákon, és nem is gondolt másra,
 csak arra a ragyogó szemű, oly gyönyörű lányra.
 Bár azt nem tudom,
 hogy a bölcs Arisztotelész ekkor már észrevette-e,
 hogy az irányt nem is jó felé kereste.
 Mint egy árnyék, suhant az utcán,
 végig a városon – céltalanul.
 A hátán a táska pedig egyre könnyebb lett.
 Azok a nagy művek,
 melyekre éjszakákon át hullatta patakzó könnyeit
 – üres papírok.
 S ahogy a léptei egyre előrébb vitték,
 s ahogy a kép belül egyre erősebben élt,
 minden, mi azelőtt fontos volt
 – a legkisebb ceruzától a megtanult születésnapokig –,
 minden semmivé foszlott abban a bőrröndben.
 Az értelme kétségbeesetten kereste az okot,
 hogy mit is csinál ott,
 ahol van,
 és miért is indult el.
 Arisztotelész már nem sietett.
 Egy boldog, napfényes utcán lépkedett,
 az élet gondjai már nem húzták le vállait.
 A feje olyan volt, mint amit víz alá nyomtak,
 gondolkodni, álmodni képtelen.
 Mert tompul az ész, és üres a szív,
 mikor a legörvénylőbb szirén éneke hív,
 gyilkos Aphrodité.
 Arisztotelész már mezítláb taposta a betont,
 de amint ezt észrevette,
 már nem is volt kikövezve,
 s mint aki megvakult, nem látta a napot,
 és a fülére már egyetlen zaj sem hatott,
 csak vitte a lába az üres semmibe.
 Majd hirtelen tudta, hogy megérkezett,
 a kezében érezte a leggyönyörűbb kezét,

és vak, csukott szemhéján át,
 még mindig ámulva nézte az istennő mosolyát.
 Egy vastag takaróval ölelte a testet,
 nagyobb biztonságot senki nem kereshet,
 és ott a kagylóhéjon belül,
 az egykori bölcs már sehova sem sietett.
 S mint az a nagy utazótáska,
 ő is eltűnik majd semmivé válva,
 s a sok ki nem mondott, meg nem írt
 gondolat vele együtt távozik.
 Arisztotelész a semmiben lebegett,
 mint akitől elvettek minden életet,
 s vakon, némán a végtelenen át
 szorította egyetlen kincsét.
 A szíve hallgatott, a szeme nem látott más képet,
 a tudata pedig már nem ismert más szépet,
 így hát kimondta azt az egyetlen szót,
 amit még ismert,
 bár leírni, már nem tudta
 volna.
 A hullámok visszhangozták,
 ahogy az énekét vitték –
 az utolsó lehetet:
 Aphrodité, Aphrodité, Aphrodité!

Fazekas Júlia, Színe-JáVa

Molnár Márk (ADSL) írásai

Europé szabadulása

Lassú táncot jár az ég. Egy óvatos keringőt. Hat ütemben: nyit, elsuhan, mellézár, nyit, elsuhan, mellézár. Majd megindul a forgás. A gomolygás. A felhők egymással incselkednek. Gyengéden érintik a másikat, ös-sze-összeérnek. A kisebb a nagyobbba bújjik, a fodros a gömbölyű felé mászik. A felhők sötétednek és gyorsulnak. Sötétednek és gyorsulnak, míg egy szürke egészé állnak össze. Villámlik. A kékes fény megtöri az ég borús hatalmát. Mennydörög. A Kék Duna keringő dicső zenéjét a feszült csend váltja fel, de a tánc folytatódik. A nagy szürke égi táncosnő magányos píruttbe kezd. Némán és vontatottan tölcserít formál.

A borúsán gomolygó ég alatt bolyongó bikák tömege fújtat. A bikák seregéből egy

nő alakja válik ki. Egy gyönyörű, frissen szabadult nőé. Selyembe rejtett testét magához szorítja a szél.

A föld dübörgő porzásba kezd. A nap sugarai csak távol törik át a felhőket. A kopár földön semmi más se látható se távol, se közel. Azonban egy mérföldre fekszik innen egy földút, mely megzavarja az isteni harmóniát. Egy földút, melyen por és kocsik közelednek, míg a lehető legközelebb nem érnek a bikákhoz.

A porzó távolból rohanó nő vetődik ki. Csak fut, csak szalad a földút felé. Az úton emberek gyülekeznek, nyolcan, tízen. Feszülten figyelik a fejleményeket. A női alak mögött egy fehér folt közeledik, egyelőre lemaradva, de rohamosabb tempóban. Egy bika. Egy fehér, erős, büszke bika. Vágtat a nő után. A földúton tébláboló tömegből kiválik egy ember és a földre fekszik, nagy fémszerkezettel kezében. Csak fekszik, mintha aludna. Mintha pihenni tért volna. De fejét felszegei, és mint távcsövet, úgy nézi a nagy tárgyat. Úgy néz át rajta. Hisz egy puska van a kezében. Egy puska, távcsővel. Ördögi találmány.

A fehér, izmos, magasztos bika ugrásokban közeledik a nő felé. Már csak pár méterre van tőle, de ekkor az állat homloka közepén vörös petty jelenik meg. Mintha csak a bárányhímő jele lenne. No de egy bikán? Aztán mintha csak egy darab rongy lenne, rázkódik és csapkod, és a földre zuhan, és felpattan, és a másik oldalára zuhan, és fut tovább, és előre esik, és lába törik, és fejével túrja fel a földet, és vérzik, és végül elbukik.

Három jó kiállítás, fitt ember szalad a hölgyért, és a kocsijukba szállítják. A kocsijukba szállítják, melyen ez áll: FBI.

Szegedi táncos

Szombat reggel 6:44-kor indul a negyedik vonat Szegedről Pestre, a Nyugati pályaudvarra. A vonat a 191 km-t két óra huszonhárom perc alatt teszi meg. Ilyenkor kevesen utaznak a vonatokon, a kalauz pedig az utolsó kocsiban alszik. Egy táblát szorongat, ami gyakran szabad utat ad a vonatoknak. Zárt szájából tudatmódosító szer szívárog, az öve pedig egyáltalán nincs becsatolva. Éjjel dolgozik, és a munkaidejét tekintve utolsó vonatokon általában elalszik. Azokat nem ellenőrzik a felsőbb rendek. A hátsó kocsiban a biciklije mellett pihen. Biciklije a „V” alakú tartójában rázkódik, első kereke a magasba emelve, kampóra akasztva. Kivérezteteti.

A lány, aki most száll fel az utolsó kocsiba, nem fél a vértől.

A biciklitárolóba száll mindig, mert ott hatalmas az ajtó. A szél nem csak az arcába csap, hanem izzadt testét is szárítja. Gyöngyöző mellkasát, csontos vállait és a nyakát csókolgatja. Belemarkol a combjába, a hajába túr és közben a fülébe suttogja, mennyire vágyott már rá. Erős kezeivel magához húzza. A lány érzi, szívük egyszerre dobban. Ráhajol és beszívja az illatát. Mint a tenger, a mezők, a friss hó. Egymásba gabalyodnak. A ruhán át, a bőrén át, a húsán át a szél a lány lelkéig hatol. Ott lehűti izzó testét. A lány ekkor eltaszítja magától a szeretőjét. Boldog, beteljesült, teste nyugodt, szíve iszonyatos tempóban ver. A jövőt lezárja, a pillanatot megragadja. Ujjai az ajtó fogójára tapadnak, majd hirtelen elengedik, és nem mozdul. Ajka nyitva és egy szót lehel a levegőbe: szeretlek.

A következő pillanatban a sínek mellett fekszik ájultan. Tenyerével az arcát takarja. Teste összetört. Karjai, lábai. A sínek mellett fekszik, véres ruhában. Jó táncos volt.

Néha úgy érzem, hogy képes lennék gyilkolni. De ilyeneket magamnak is csak egy vonat leghátsó kocsijában vallok be.

Mese Halloweenra

Cserna-Szabó András: Malacpecsenye Leszámolás a Százholdas Pagonyban

Micimackó egy nap arra ébredt, hogy semmi dolga nem akadt. Fetrengett órákig az ágyban, nem volt kedve felkelni. Künn, a Százholdas Pagonyban tombolt a hóvihár. Aztán medvének megunt a forgolódást, és mégiscsak felkelt. A gramfonra kedvenc Halász Judit-lemezét tette fel, majd a kamrába indult mézért. A bödönt az asztalra helyezte, leült, finom mancsát belemártotta az édes matériába. Szájához emelte balját, s egyetlen hatalmas nyelvcsapással eltüntette róla a nyúlós nyalánkságot.

– Fújj – üvöltötte Micimackó mérgesen, s a padlóra fújta a mézet.

– Ha így folytatom, skarlátot kapok az egyhangú étkezéstől.

Micimackó ugyanis utálta a mézet. Sőt, utált minden sztereotípiát. Azért, mert ő történetesen medvének született, miért kellene rajongania a mézért? Azért, mert idióta meseírók ezt várják el tőle? Nem, nem és nem! Kiáltotta, majd földhöz vágta a mézes bödönt. Felvette sapkáját, sálját, majd megpróbálta a hasán kissé lejjebb húzni a pólóját, de nem ment: a ruhadarab L-es volt, a medve pocakja pedig XXL-eset kívánt volna.

– Azért annak a csávónak is adnék egy baromi sallert az orrára, aki egy hideg pagonyban élő mesehősnek egy szál kinőtt rongyot rajzol a hasára – mérgeledött Mici, azzal kivágta házikójának faajtáját.

Malacka háza felé vette az irányt. Arcán rémes ráncok húzódtak, gyomra pedig korgott az éhségtől.

Mikor Malacka házához ért, szó sem volt kopogásról. Medvetalpával rúgta be a rozszant ajtót. Malacka éppen a fotelban ült és intenzíven bénázott. – Mi a fenét csinálsz, te malac? – üvöltött Micimackó.

Malacka hosszú órák óta próbált megpucolni egy narancsot, de hol kiesett a gyümölcs a kezéből, hol megvágta a késsel az ujját, hol szembespiccelte magát a narancs levével. Keze véres volt, arca ragadós a gyümölcsleltől.

– Mit csinálnék, Micimackó? Bénázok. Tudod, milyen szerencsétlen vagyok. Kicsi, béna, meg a komplexusaim. Nem ismersz esetleg egy jó pszichiátert? Igazán rám férne...

– Kuss, te szopós malac! Nem segíték! Elegem van belőled. Nem tölthetem az életemet azzal, hogy egy folyton bénázó apró disznót pátyolgatok. Különben is, vége lesz itten a bordíványos palivilágnak! Jönnék a farkastörvények! Győzzön az erősebb! Le a méz és a szeretet illúziójával! A szív uralmát ezennel felváltja a has birodalma. Jön a medvefeletti medve.

Azzal Micimackó kirántotta Malacka konyhafiókját, s onnan egy nagy, fanyelű húsvágó kést kapott elő. Az apró sertés úgy remegett a fotelban, ahogy orosz regényekben a nyárfa levele szokott. Micimackó határozott suhintással vágta le barátjáról a lila, csíkos kisruhát, s közben azon morfondírozott, vajon milyen lelkiakat lehet az, aki egy mala-

cot daráznak rajzol.

Három óra múlva a kakukkfű és a majoránnaillata tovakígyózott a berúgott ajtón át, s kavargott a Pagony felett. Először Tigris pattogott oda Malacka házához, akár egy pöttyös gumilabda. Ő érezte meg először az illatot, mert tudvalévően a Tigriseknek van a világon a legjobb orruk.

– Micsoda fenséges pecsenye, csoda, hogy nem egy tigris készítette, hiszen a pecsenyesütéshez a világon legjobban a tigrisek értenek, ez köztudott – kiáltott Tigris.

– Elegend van a répából, húst akarok! – dühöngött Nyuszi.

– Az aprólékból becsináltat lehetne csinálni – okoskodott Bagoly.

– A füle lehet Zsebibabáé? – kérdezte Kanga, száján szelíd és anyai mosollyal.

Azzal elkezdődött a lakoma, falták az ízes húst, s nem szóltak egy árva szót sem, csak tömték mesefejüket. Egyedül Füles szólalt meg, mikor már kissé jóllakott:

– Malackát nem hívjuk enni? – kérdezte bátortalanul.

Az állatok összenéztek, majd egyszerre üvöltötték Fülesnek: – Maaarha!

– Nem, számár – motyogta csonkán Füles, mert zavarában leesett a farka.

A dolgok további lefolyásáról csupán annyit: a has birodalma tényleg megvalósult a Százholdas Pagonyban. Igaz, nem volt éppen hosszú életű. Tigris pár nap múlva bebizonyította, hogy a világon a legjobb rántott baglyot a tigrisek tudják elkészíteni. Nyuszi a répás tigristokánnal aratott nagy sikert kis barátai előtt. Micimackó a nyúlpaprikás mezején tündökölt. Füles viszont a medvepörköltre kapott rá. Ha nincs ló, számár is jó, mondta Zsebibaba, mikor a spájzban felakasztotta Fülesből készült csipős kolbászait. Kanga pedig azt a tételt támasztotta alá, miszerint nemcsak a forradalmak eszik meg saját gyermekeiket... Arról pedig már csak Róbert Gida tudna részletesen és ízesen mesélni, milyen is az igazi és jól átsütött és porhanyós és faszézen készült kengurusteak.

Vízfejű Mona Lisa és kancsal infánsnő a Szépművészeti Múzeumban

2010. szept. 30–2011. jan. 23.

Meglepődhet, aki felkészületlenül téved a Szépművészeti Múzeum emeletére: bandzsa dundi hölgyek, Garfield-arcú macskák és más vicces alakok népesítik be a Régi Képtár termeit. Mintha a Louvre festményeit látnánk – csak éppen az elvárásolt kastély torzító tükrében nézve. A kolumbiai Fernando Boterónak van humora: hájpacnit csinál a klasszikus festészet hagyományból.

„A régi szentektől néha már ízét lehet kapni” – magyarázza nekünk a teremőr néni, amikor az újságírók hada már levonult a színről. Tetszik neki a kiállítás: „vidám képek ezek”. Hasonlót mondott pár perccel ezelőtt Dragon Zoltán is, a Szépművészeti Múzeum Fernando Botero-kiállításának kurátora. „Játékos kiállítást akartunk létrehozni, Botero világának vidám, gömbölyű oldalára építve. Más nem illet volna bele a koncepcióba” – kapjuk a választ, amikor azt tudakoljuk, miért maradtak ki a kiállításról a kolumbiai festő pár évvel ezelőtt nagy vihart kavart, iraki kínzásokat ábrázoló képei. Így is markáns véleményekre számít a kurátor, szerinte Botero formanyelve eléggé „botrányos”, a Szépművészeti Múzeumban szokatlan ez a stílus, kortárs festőket eleve ritkán állítanak ki. A Régi Képtárban meg pláne nem ilyesmit várna az ember.

A kiállítás megnyitóján és az előtte lévő sajtóvezetésén maga a festő is részt vesz, személyesen dallamos angolsággal hangsúlyozza: fontos, hogy egy képről azonnal meg lehessen állapítani, hogy ki festette. Nos, Boterónál nincs gond, az ő képeit a másodperc törtreze alatt beazonosítja az is, aki amúgy semmit nem konyít a képzőművészethez. Botero védjegye a szatirikusan, viccesen húsos test. Még a csendéleteket is úgy festi, hogy azon a dinnye tízszer olyan gömbölyű, mint a valóságban. Szokták mondani, hogy ami Modiglianinál a nyak, az Boterónál a test. Az olasz kolléga mindenkinek anatómiailag természetellenes, hosszú hat-

túnyakat festett, Botero meg gömbölydedre torzítja a test arányait. „Engem a tömeg vonz, ebben mélyedtem el. A tömeg művészenek tartom magam, ez az én érzékelésem a világból” – magyarázza.

Ha már védjegy, érdekes dolog Boteróval kapcsolatban, hogy bár festőszárnak számít, művészeti értékét szakmai körökben sokan vitatják. „A Ludwig Múzeum például sose állítaná ki, nem is venne tőle képet soha” – magyarázta nekünk a vezetés után egy hazai művészeti folyóirat művészettörténelés főszerkesztője. Ez a fajta posztmodern már cikis, derül ki számunkra, ráadásul Botero egy kaptafára készíti a képeit: egyet látsz, láttad az összeset.

„Nincs festő, akit valamiért ne övezne fanyalgás” – mondja a kurátor, amikor őt kérdezzük Botero megítéléséről. Nem bánják, ha lesz vita a kiállítás körül, nem akartak közép-szerű tárlatot rendezni. És örülnek, hogy az osztrák ORF tévécsatorna is kivonult a stábjával. Bécsben még nem volt Botero-kiállítás.

Lehet, hogy a cinikus elit egysíkúnak tartja Botero művészetét, de ha igazuk van is, egy biztos. Annyira nem egysíkú, mint ahogy azt a Szépművészeti Múzeum kiállítása mutatja. A döntés, hogy a kolumbiai festőnek csak a vidám és színes képeit mutatják, és – mondjuk – egy külön sarokban nem állítanak ki néhányat az Abu Graib-sorozatból vagy más, komorabb festményeiből, óhatatlanul leegyszerűsíti a képet, amit Fernando Botero művészetéről kapunk a tárlat megtekintése után. „Az élet naposabb oldalát festi” – hangoztatta magáról a művész is, de elég egy pillantást vetni neten az iraki kínzások ihlette képekre, hogy megüssön, mennyire groteszk és fájdalmas módon találkozik a festő humoros látásmódja a kegyetlen témával.

A kiállítás maga nem nagy: körülbelül hatvan kép és öt darab szobor mutatja be nekünk

Fernando Botero művészetét. A négy terem-
 ben különböző témák szerint vannak szétoszt-
 va a képek. Az elsősben nagy helyet foglalnak el
 Botero legismertebb festményei, a nagy elődök
 vásznai után készült szórakoztató parafrázisok.
 Itt látható a vízfejű Mona Lisa, Velázquez egyik
 infánsnőjének együgyű testvére, a gömbölyű
 Arnolfini házaspár, Rubens és felesége torz
 portréja. „A művészek mindig ugyanazokat a
 dolgokat mondják el – csak saját eszközeikkel”
 – magyarázza Botero.

A parafrázisok és más dundi hölgyek
 után a második teremben elvileg az „emberi
 gyarlóság és bűn megnyilatkozásai” láthatók.
 Néhány kiállítás jobban járna, ha nem kellene
 megmagyarázni az elrendezés logikáját, ez is
 ilyen. Mondén társaság heverészik buli után
 az ágyban, mások zenélnek, kártyáznak. Bár
 húsz éve nem él már Kolumbiában, a latin-
 amerikai valóság mindig fontos volt számára
 – magyarázza ebben a teremben Botero, majd
 egy fekvő kerekded női idomra teszi a kezét, és
 elmeséli, csak 1973-74-ben kezdett szobrokkal
 foglalkozni. Abban is az volt számára a legfon-
 tosabb, hogy hogyan tudja a „boteroságot” egy
 másik művészeti ágban is megragadni.

„A harmadik terem a legszerencsésebb”
 – mutatja a kurátor az újságíróknak, visszafelé
 pillantva milyen szépen keretezik sorban az
 ajtók az első teremben kiállított zuhanyzó
 hölgyet. Itt láthatók a cirkuszosok és a matado-
 rok, ennek kapcsán a festő el is meséli, hogy 15
 évesen őt is beírták egy matadoriskolába, de
 amikor jött az első élő bika, rájött, ez a szakma
 nem neki való. A cirkuszosok és bikaviadalok
 világa magában hordozza azt a vakmerőséget,
 színészséget és költőséget, amit egy festő ki
 akar fejezni, ezért foglalkoztatják ezek a témák
 régóta a művészeket – magyarázza Botero. Itt
 látható Botero önarcképe is, amelyet Velázquez
 modorában festett (a Las Meninas egyik rész-
 letét „használta” itt fel).

A negyedik, utolsó terem a portrék és cso-
 portképek terme, itt ázik kádban például a
 felöltözött bíboros. Botero azt emeli ki, milyen
 színes és vonzó ruhákban járkálnak a papok,
 és hogy ez egy festő számára jó téma. Nekünk

inkább Velázquez (és más kollégák) pápapor-
 réi jutnak eszünkbe, szatirikusabbak ezek a
 képek, mint amennyire színesek a papok ruhái.

„A modern festészet elleni tiltakozás meg-
 testesítője vagyok, mindazonáltal felhasználok
 mindent, ami mögöttem rejlik: az ironikus játé-
 kot és azokat a dolgokat, amelyek mindenki
 által ismertek” – olvasható Fernando Botero
 egy mondata az egyik eldugott sarokban.
 Ebben benne rejlik Botero titka: hagyomá-
 nyos, figurális festő, úgy fest, mintha csak a
 17. században lennénk. De a 20. századból is
 felhasználja azt, ami neki tetszik, legfőképpen
 azt az ironikus, játékos szemtelenséget, ahogy
 a modern kor a régi, ismert, klasszikus művek-
 kel bánik.

Botero képregényszerű vizuális humora
 kifejezetten látogatóbarát. Nem árt, ha a hazai
 múzeumjáró közönség találkozik a népsze-
 rű impresszionistákon vagy éppen Klimten
 (Szépművészeti Múzeum, földszint) kívül egy
 ma élő művésszel is – mondjuk, egy olyan-
 nal, akinek művei nem vadítják el örökre a kortárs
 művésztől.

<http://www.origo.hu/programajanlo>

Tartalom

Pedagógiai vezetői iránymutatás	2
Ami a szeptemberi számból kimaradt	4
Iskolabírószági hírek	5
Baloo az ezerpontos röpiről	6
A legjobb helyesírók	7
Rob LjubljanaPesten	8
Bródy Kata Szlovéniában	9
Irodalmi háziverseny	10
VargasLlosa-pályázat	12
Angol sarok	13
Fazekas Júlia ihlete	18
Molnár Márk két írása	22
Cserna-Szabó András malacpecsenyéje	24
Botero képeiről	26

Figyelem!

Idén tovább folytatódik a Soroló, a Politechnikum pontversenye. Már kerültek be pontok az összesítőbe – osztályoknak, egyéneknek egyaránt –, amiket a honlapon bárki megnézhet. Bár vannak felelősei a különböző – pontot érő – tevékenységeknek, mégis biztosabb, ha mindenki maga is ellenőrzi, megkapta-e, ami neki jár.

az adminisztrátor

A PoliGRÁF illusztrációi A KOLUMBIAI KORTÁRS FESTŐ, SZOBRÁSZ, FERNANDO BOTERO ALKOTÁSAI.

(INFORMÁCIÓK
A KÉPZŐMŰVÉSZ BUDAPESTI
DEMUTATKOZÁSÁRÓL A POLIGRÁF
26. OLDALÁN OLVASHATÓK.)

A Közgazdasági Politechnikum lapja
PoliGRÁF

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében